Når du ser dem

Overleveret af ‘Ā’ishah – må Allāh være tilfreds med hende. Hun berettede: Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – reciterede denne Āyah (vers): ”Han er den, der har åbenbaret skriften for dig [O, Muḥammad]. Af denne er der nogle Āyāt (vers), som er Muḥkamāt (entydige). Disse er skriftens fundamentale Āyāt (vers). Mens andre er Mutashābihāt (mangetydige). Så hvad angår dem, i hvis hjerter der er afvigelse , følger de den del, der er Tashābahah (mangetydige), idet de søger [at skabe] fitnah (splid), og søger efter dens fortolkning [der imødekommer deres begær]. Og ingen kender dens [sande] fortolkning undtagen Allāh. Og de, der er forankret i viden, siger: ”Vi tror på den. Alt er fra vores Herre.” Og kun de forstandige vil lade sig påminde. [Sūrah Āl ‘Imrān:3:7] Hun sagde: Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sagde: "Når du ser dem, der følger det, som er mutashābih (mangetydigt) i den [Koranen], så er det dem, som Allāh har nævnt [som: ’i hvis hjerter der er afvigelse’]. Så vogt jer for dem."

[صحيح] [متفق عليه]

Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – reciterede denne Āyah (vers): ”Han er den, der har åbenbaret skriften for dig [O, Muḥammad]. Af denne er der nogle Āyāt (vers), som er Muḥkamāt (entydige). Disse er skriftens fundamentale Āyāt (vers). Mens andre er Mutashābihāt (mangetydige). Så hvad angår dem, i hvis hjerter der er afvigelse , følger de den del, der er Tashābahah (mangetydige), idet de søger [at skabe] fitnah (splid), og søger efter dens fortolkning [der imødekommer deres begær]. Og ingen kender dens [sande] fortolkning undtagen Allāh. Og de, der er forankret i viden, siger: ”Vi tror på den. Alt er fra vores Herre.” Og kun de forstandige vil lade sig påminde.” I denne Āyah (vers) informerer Allāh – Den Lovpriste –, at Han er Den, der sendte Koranen ned til Sin Profet, som indeholder: Muḥkamāt – Āyāt (vers) med klar og entydig betydning, som er bogens fundament og den primære reference, især når der opstår uenighed. Og blandt den er der Mutashābihāt – Āyāt (vers), der kan have flere mulige betydninger og kan misforstås af nogle mennesker, eller som tilsyneladende kan synes at stå i spænd med andre Āyāt (vers). Allāh forklarer også, hvordan mennesker forholder sig til disse Āyāt (vers): De, som har afvigelse i hjertet, lader de klare vers ligge og følger de tvetydige, for at skabe tvivl, splid og vildledning – og for at tolke dem efter deres egne begær. De, som er fast forankret i viden, henviser de tvetydige vers til de klare og entydige, og de tror på dem alle som en del af åbenbaringen fra Allāh – Den Lovpriste og Den Ophøjede. De ved, at Allāhs ord ikke kan modsige sig selv, og kun de forstandige tager ved lære af dette. Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – derefter til Umm al-Mu’minīn (de troendes moder,) ‘Ā’ishah – må Allāh være tilfreds med hende – at når hun ser dem, som følger det tvetydige, så er det netop dem, Allāh har omtalt som: [’i hvis hjerter der er afvigelse’] – og derfor skal man vogte sig for dem og ikke lytte til deres fortolkninger.